

[Statsministeren]

Resultatet af regeringens, af folketingets, af kommunernes, af befolkningens og af organisationernes fælles indsats har ikke ladet vente på sig. Danmarks økonomi er i dag klart styrket i forhold til situationen for et år siden.

Inflationstakten er formindsket meget mærkbart. Det sidste år er forbrugerpriserne kun steget med ca. 6 pct., og i de sidste 3-4 måneder har de næsten ikke bevæget sig.

Lønstigningstakten er nærmest halveret i forhold til de ca. 10 pct., som i en årrække var et minimum.

Det lettede inflationsbekæmpelsen, at regeringen førte en fast kronekurspolitik. Inflationsbekæmpelsen har på sin side gjort den stabile kronekurs troværdig. Derigennem og gennem saneringen af de offentlige finanser har vi skabt forudsætningerne for et rentefald af historiske dimensioner. Ved regeringens tiltræden var renten nået op over 21 pct. Nu er den under 14 pct. Og forskellen mellem den danske rente og renten i de lande, vi skal konkurrere med, er formindsket særdeles mærkbart.

Underskuddet på betalingsbalancen blev i 1. halvdel af 1983 halveret i forhold til i fjor. Den milde vinter og de lavere energipriser har naturligvis bidraget hertil. Vi kommer antagelig i 1983 ned på et betalingsbalanceunderskud på 10-11 mia kr.

Disse positive resultater forudsatte, at der blev gennemført en kraftig sanering af de offentlige finanser gennem omfattende besparelser på statens og kommunernes budgetter. Et forventet underskud på statsfinanserne på 80 mia kr. i 1983 er nedbragt til et underskud på godt 60 mia kr.

Hensynet til betalingsbalancen og behovet for at nedbringe underskuddet på statsfinanserne gør det nødvendigt, at vi fortsat fører en stram finanspolitik, som ikke åbner mulighed for en stigning i det samlede offentlige og private forbrug i 1984. Med det finanslovsforslag for 1984, som regeringen har fremsat, viser underskuddet på statsfinanserne en faldende tendens. Det er første gang siden midten af 1970'erne. Regeringen har noteret sig, at der på forhånd er rejst nogen kritik mod visse af regeringens forslag. Vi ønsker at drøfte disse problemer med partierne, og vi er åbne over for andre forslag. Men den balance mellem indtægter og udgifter og det offentlige forbrugsniveau, som forslaget til

finanslov er udtryk for, må fastholdes. Finanslovsforslaget fastholder linjen i regeringens genopretningspolitik.

En så gennemgribende sanering kunne ikke gennemføres, uden at vi inddrog alle områder. Besparelserne må nu engang foretages dér, hvor udgifterne er. Når f.eks. social- og sundhedsudgifterne i vort land udgør ca. 60 pct. af de offentlige udgifter, så er det umuligt at friholde dem helt.

Men regeringen har lagt stor vægt på at bevare det social- og sundhedssystem, som vi selv har været med til at opbygge, så uberørt som overhovedet muligt. Derfor må jeg afvise helt urimelige påstande om, at vi ødelægger det sociale sikkerhedssystem og sundhedssektoren.

Vi gør det modsatte. Vi kæmper for at redde velfærdssamfundet på trods af den alvorlige trussel, der er rettet mod det gennem de foregående års vældige gældsætning, en gældsætning, der jo har medført, at statens rentebyrde i dag er af samme størrelsesorden som statens udgifter til sociale formål. Sådan hænger det sammen. Vore økonomiske problemer havde været af en langt mindre størrelsesorden, hvis den byrde ikke havde tynget på de offentlige budgetter.

Vi har social- og sundhedsudgifter på ca. 140 mia kr. Dem har vi formindsket. Vi har formindsket dem med ca. 1 mia kr. Men det er nu engang mindre end 1 pct. af de samlede social- og sundhedsudgifter.

Det er en fantastisk påstand, at en reduktion på mindre end 1 pct. skulle kunne ødelægge det sociale sikkerhedssystem og sundhedssektoren. De beskæringer, vi har foretaget, er for intet at regne mod de nedskæringer, enhver regering ville blive tvunget til, hvis den hidtidige udvikling havde fået lov at fortsætte bare ét eller to år til.

Lad mig specielt nævne - det tror jeg vi alle glæder os over - at det er lykkedes at sikre pensionisterne og de dårligst stillede førtidspensionister en pæn stigning i realindtægten.

Set i lyset af den svage udvikling på vore eksportmarkeder kan man godt sige, at den danske eksport har formet sig ret gunstigt. Beskæftigelsen har været stigende, men ikke stærkt nok til at opsuge den fortsat store tilgang til arbejdsmarkedet. Som i de fleste andre lande er ledigheden derfor desværre gået yderligere i vejret.